

άντιπροψες ἐπίρρ. "Ηπ. Κύπρ. Στερελλ. ("Αμφ.) κ. ἀ. ἀδίπροψες" Ανδρ. ἀδίπροψις Λέσβ. ἀδίπροψη Θήρ. ἀντιπροψίς Πελοπν. (Αἴγ. Τριφυλ.) ἀντιπροψή Πελοπν. (Τριφυλ.)

"Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ἐπιρρ. προψές.

1) Τὴν ἔσπεραν τῆς ἀντιπροψίθεσινής ἡμέρας Κύπρ. Λέσβ. Πελοπν. (Τριφυλ.) : "Ἄσμ."

"Ἀντιπροψες μεσάνυχτα ἥρτεν κ' ἐνεκαλεύετουν,
ἔλλεν, γένεται Τουρκοῦ, μ-μὰ μέναν ἐν μ' ἀργεύεται
Κύπρ. 2) Πρὸ τριῶν ἡμέρῶν, ἀντιπροψίς" Ανδρ. "Ηπ. Θήρ. Πελοπν. (Αἴγ.) Στερελλ. ("Αμφ.) κ. ἀ. : "Ἄσμ."

"Ἀντιπροψες τὸν εἶδαμε σ' τὸν ἄμμον ξαπλωμένον
"Ηπ.

"Ἀντιπροψίς ἐπέρναγα ἀπὸ τὸν κάτον κόσμο,
ἐκεῖ ἄκουσα ποῦ σ' ἔχομαν μὲ τοὺς ἀποθαμένους
Αἴγ. Συνών. ἀντιπροψίτες 1.

άντιπροψεσινδός ἐπίθ. Θήρ. ἀντιπροψενός Θήρ.

"Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ἐπιθ. προψεσινδός ἦ ἐκ
τοῦ ἐπιρρ. ἀντιπροψες.

"Ἀντιπροψεσινδός, διδοῦσα.

άντιρροάβδι τό, ΑΒαλαωρ. "Εργα 3,360 ἀντιρροάβδι
Κύθηρ. ἀντιρροάβδη" Θράκ. (Αἰν.) ἀντιρροάβδο Πελοπν.
(Καλάβρυτ.) ἀντιρροάβδον Βιθυν. (Κατιφ.)

"Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. ραβδί.

1) Μέρος τοῦ ὑφαντικοῦ ίστοῦ, ράβδος χειροπληθῆς
προσαρμοζομένη εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ὅπισθίου ἀντίου
καὶ ἔξικνουμένη μέχρι τῆς ὑφαντρίας. Διὰ ταύτης συγκρατεῖται
ἄκινητον τὸ ἀντίον ἦ ἀφαιρουμένης στρέφεται κατὰ
τὴν ἑκάστοτε ἀνάγκην Βιθυν. (Κατιφ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.)
Συνών. ἀντιρροάβδος. 2) Ράβδος μακρὰ διὰ τῆς ὅποιας
τινάσσουν τὸν καρπὸν ἀπὸ τῶν ἐλαιοδένδρων Θράκ. (Αἰν.)
—ΑΒαλαωρ. ἔνθ' ἀν. : Ποίημ.

Τοῦ γεωργοῦ τὰ σύνεργα βουκέντρες, καρπολόγοι
καὶ δικριάνηα ἔνα σωρὸ καὶ δέμα μὲ ἀντιρροάβδηα
ΑΒαλαωρ. ἔνθ' ἀν.

άντιρροαβδος ὁ, Ζάκ.

"Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀντιρροάβδη.

"Ἀντιρροάβδη 1.

άντιρροακο τό, Νίσυρ.

"Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. ρακή.

Οἰνόπνευμα λαμβανόμενον ἐκ τῆς τρυγὸς τοῦ οἴνου:
Βγάλ-λουν τὴν λάσπην τοῦ κρασιοῦ, τὴν καζανεύονταν καὶ γίνεται
τὸ ἀντιρροακο.

άντιρρεμα τό, ἀμάρτ. ἀντιρρίμα Στερελλ. (Αἴτωλ.)
"Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. ρέμα.

Παρακλάδωσις μικροῦ χειμάρρου, ρεῦμα συμβάλλον
εἰς ἄλλο ρεῦμα: Ρέμα καὶ ἀντιρρίμα είναι κατιβασμένα σήμαρα.
Πῆγα 'κειά πέρα σ' τ' ἀντιρρίμα καὶ ἄρ' ἔτα νηὰ λουγγούλλα γιὰ
νὰ σπέρνω καλαμπόν' (ἄρ' ἔτα λουγγούλλα = μετέβαλα μικρὸν
μέρος τοῦ λόγγου εἰς καλλιεργήσιμον χῶρον).

άντιρροίδη τό, Κέρκ. (Αργυρᾶδ.) Παξ. ἀντιρροίδη Εὔβ.
(Αἰδηψ.) ἀντιρροίδη" Ηπ. (Ζαγόρ. κ. ἀ.) Θράκ. (Αδριανούπ.)
Μακεδ. (Βελβ. κ. ἀ.) ἀντιρροίδη" Ηπ. (Ζαγόρ.)

"Ἐκ τοῦ ρ. ἀντιρροίδην ὡς καὶ ἀποκαθαρίδη ἐκ τοῦ
ἀποκαθαρίδη, γεμίδη ἐκ τοῦ γεμίδη κττ., περὶ δῶν
ἰδ. ΒΦάβην ἐν Αθηνᾷ 45 (1933) 359.

1) Ούστερογενής καὶ ἀργὸς βλαστὸς τῆς ἀμπέλου
Εὔβ. (Αἰδηψ.) Κέρκ. (Αργυρᾶδ.) Παξ. Συνών. διγόνη,
παραβλάσταρο. 2) Τὸ ὑστερογενὲς βλάστημα τοῦ
οἴνου "Ηπ. (Ζαγόρ.) γ) Κατώτερος καὶ βραχύτερος
κλῶνος δένδρου Παξ. 2) Η ὑστερογενής καὶ ἀτελῶς

ώριμάζουσα μικρὰ σταφυλὴ "Ηπ. Μακεδ.: Θὰ τὰ μάσουμι
κὶ τ' ἀντιρροίδηα Μακεδ. Συνών. βοτρύδη, καμπα-
νός, κουδούνη. β) Ἀτροφικὸς καρπὸς νεωστὶ φυ-
τευθέντος φυτοῦ "Ηπ. 3) Ο ἐπὶ τοῦ δένδρου ὑπο-
λειφθεῖς καρπὸς μετὰ τὴν συγκομιδὴν Μακεδ. (Βελβ.)

4) Τὸ τρυφερὸν φύλλον τῆς μορέας φυόμενον μετὰ
τὴν κλάδευσιν τοῦ δένδρου Θράκ. (Αδριανούπ.) Πβ.
ἀναφυσίδη. 5) Μεταφ. ὑπόλειμμα κατωτέρας ποιό-
τητος οίουδήποτε πράγματος Μακεδ.: Αὐτὸς πῆρι τοὺν
ἀθέρα κὶ μένα μ' ἔδουκι τ' ἀντιρροίδηα (ἐπὶ βοσκημάτων,
καρπῶν κττ.).

άντιρριμμα τό, "Ηπ. —ΑΒαλαωρ. "Εργα 3, 221
ἀντιρριμμα Κύθηρ. ἀντιρροίμμα Θράκ. (Αἰν. Κομοτ.) ἀντιρ-
ριγμα "Ηπ. (Βίτσ. Ζαγόρ.)

"Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. ρέμμα.

1) Πληθ., παραφυάδες, οἱ περὶ τὴν ρῆσαν δένδρου ἦ
ἄλλου φυτοῦ φυόμενοι βλαστοὶ ἔνθ' ἀν. : "Ἄσμ.

Χωρὶς ἀντιρριμμα χλωρό, χωρὶς κλωνὶ ἀνθισμένο
"Ηπ. || Ποίημ.

Πῶς μὰ φορὰ κ' ἔναν καιρὸ μὰ μόν' ἡταν ἡ ρῆσα
καὶ χίλια τ' ἀντιρριμματα . . . . .

ΑΒαλαωρ. ἔνθ' ἀν. Συνών. ἀπορρίχη, κολόρρειζο.

2) Τὸ βλάστημα τοῦ σίτου, ὅταν παρὰ τὸν κύριον βλα-
στὸν ἑκφύωνται καὶ ἄλλοι Κύθηρ.: Γίνεται ἀντιρριμμα τὸ
γέννημα (πετῷ παραβλάσταρα). 3) Τὸ νέον βλάστημα
τοῦ σίτου μετὰ τὴν βόσκησιν τοῦ πρώτου "Ηπ. (Ζαγόρ.)

άντιρριμμι τό, ΑΚαρκαβίτσ. Παλ. ἀγάπ. 88.

"Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀντιρριμμιμα.

Βλαστός, βλάστημα, παραβλάστημα: "Η δεξιὰ θέλει τὸ
ἔλαπι, κάνουν ἀντιρριμματα ἀντρεύωμένα (μεταφ. ἐπὶ ἀνδρὸς
καὶ γυναικὸς ρωμαλέων) ΑΚαρκαβίτσ. ἔνθ' ἀν.

άντιρριχνω Ζάκ. ἀντιρριχνω Ζάκ. "Ηπ. (Παραμυθ.)

"Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ρ. ρέχηνω. Ο τύπ. ἀντιρ-
ριχνω ἐκ τοῦ ἀορ. ἀντιρριχνω κατὰ τὸ ἀντίστροφον
σχῆμα ἐκραξα - κράζω κττ.

1) Βλαστάνω, φυτρώνω "Ηπ. (Παραμυθ.) 2) Προ-
ώρως βλαστάνω Ζάκ.

άντιρρούκουνας ὁ, ἀμάρτ. ἀντιρρούκουνας Κρήτ.
(Βιάνν.)

"Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. ρούκουνας.

"Ο παρὰ τὴν στενήν πλευρὰν τοῦ ἀκρογώνου λίθου
κτιζόμενος λίθος. Συνών. ἀντιρρούγνη 1.

άντισακκιάζω ἀμάρτ. ἀντισακκιάζω Κύθηρ.

"Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ρ. σακκιάζω.

Πληρῶν σάκκον ὑλῆς τινὸς ὑπεγείω φατὸν καὶ ἀφίνω
πάλιν νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἦ ἀνακινῶ αὐτὸν, ἵνα
οὕτω πληρωθῇ τελείως. Συνών. ίδ. ἐν λ. ἀντισακκιάζω.

άντισηκο τό, ἀμάρτ. ἀντισηκο Κύθηρ.

"Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀντισηκος. Πβ. καὶ Ήσύχ. «ισό-
ζυγίου... ἀντισηκον».

Τὸ φέρον εἰς ισοσταθμίαν ζυγιζόμενον βάρος.

άντισήκωμα τό, λόγ. κοιν. ἀντισήκωμα Σκόπ.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀντισήκωμα. Η λ. καὶ ἐν πατύροις.

Ιδ. Preisigke Wörterb. griech. Papug. ἐν λ.

1) Χρηματικὸν ποσὸν παρεχόμενον πρὸς ἔξαγορὰν
ὑποχρεώσεώς τινος, συνήθως στρατιωτῆς, ἀντάλλαγμα
λόγ. κοιν. Η σημ. καὶ μεσν. Πβ. Εύσταθ. Ιλ. 546, 24 «ποι-
νή... τὸ ἀπλῶς ἀντισήκωμα», δι παρέχεται ὡς συνών. τοῦ
ἀντάλλαγμα. 2) Τὸ ἀντιγραφὸν πρωτοτύπου Σκόπ.

Συνών. ἀντίγραφο, ἀντίτυπο. 3) Βραχεῖα ἄρσις, ὑπέγερσις Ζάκ. κ. ἀ.

ἀντισηκώνω Ζάκ. Πελοπν.(Αρχαδ. Βυτίν. Δημητσάν. Πύλ.) κ. ἀ. —ΔΣολωμ. 20 ἀδισηκώνω Κύθηρ. Πελοπν. (Γέρμ. Λακων. Μάν. Οίτυλ. Οἰν. κ. ἀ.) ἀντεσηκώνω Πελοπν. (Σιδηρόκαστρον Τριφυλ.) ἀδεσηκώνω Πελοπν. (Οἰν.) ἀδησηκώνω Πελοπν. (Μάν.) ἀδρασηκώνω Πελοπν. (Οίτυλ.) Μέσ. ἀντισηκώνωμαι Ἡπ. Πελοπν. (Τριφυλ.) ἀδρασηκώνωμαι Πελοπν. Λακων. Προστ. ἀντεσήκω Πελοπν. (Σιδηρόκαστρον Τριφυλ.)

'Εκ τοῦ ἀρχ. ἀντισηκῶ = φέρω εἰς ίσορροπίαν, ἀντισταθμίζω. Οἱ μετὰ τοῦ ὁ ἐν τῇ δευτέρᾳ συλλαβῇ τύποι κατὰ παρετυμ. πρὸς τὸ ἀντρας.

1) Σηκώνω δὲίγον, ὑπεγείρω Ζάκ. Κύθηρ. Πελοπν. (Βυτίν. Γέρμ. Λακων. Μάν. Οίτυλ. Οἰν. Πύλ.) κ. ἀ. : 'Αδισηκώνει λιγάκι τὸ κεφάλι τοῦ ἀποθαμένου Κύθηρ. Ν' ἀδρασηκώνης λιγάκι τὴν πέτραν νὰ βάλω ἀποκάπιον τὸ λουστάρι Γέρμ. 'Αδρασήκωσε 'φτουδὰ τὴν κασσέλλα νὰ τρανίζω τὸ λαιόπαντρο Οίτυλ. || Ἀσμ.

Φύσηξε βορεάς, μαΐστρο τρεμοντάρα,
κε ἀντεσήκωσε τὸ μεσοφούστανό της
κε ἀντιφάνηκε τ' ἄσπρο τῆς ποδάρι

Πύλ. 2) Μέσ. καθήμενος ἡ κατακείμενος ὑπεγείρομαι 'Ηπ. Κύθηρ. Πελοπν.(Αρχαδ. Γέρμ. Μάν. Σιδηρόκαστρον Τριφυλ.) κ. ἀ. : 'Αντεσήκω, μπάρμπα, νὰ σοῦ βάλω νὰ προσκέφαλο νὰ κάτσης καλύτερα Σιδηρόκαστρον Τριφυλ. 'Αντεσηκώθηκε καὶ κάθεται 'ε τὸ κρεββάτι αὐτόθ. 'Αδρασήκω λιγάκι νὰ πιῆς τὸ γάλα σου Γέρμ. || Παροιμ.

'Αντισηκώσουν, πεθερά, καὶ κολοσούργουν, ρύφη (ἡ νύμφη δσασδήποτε καὶ ἀν ἔχῃ ἐργασίας, καὶ ἀσθενής ἀκόμη ἀν εἶναι, πρέπει νὰ προλαμβάνῃ τὴν πενθεράν εἰς τὰς ἀσχολίας τοῦ οἴκου) Δημητσάν. Λακων. 2) Σηκώνω, ἐγείρω, υψῶ ΔΣολωμ. ἔνθ' ἀν. : Ποίημ.

Τὸ σπαθί σου ἀντισηκώνεις, | τρία πατήματα πατῆς,
σὰν τὸν πύργο μεγαλώνεις | καὶ εἰς τὸ τέταρτο κτυπᾶς.

ἀντισκάρι τό, Πειρ. ἀδισκάρι Κρήτ.

'Εκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὔσ. σκαρί.

1) Τὸ ἐπὶ πλέον στήριγμα τῆς ἐσχάρας ἐπὶ τῆς ὁποίας κατασκευάζεται ἡ διορθοῦται πλοῖον Πειρ. : Τρέχα, φέρε, ἀντισκάρι, γιατὶ θὰ τουμπάρῃ ἡ μαούντα. 2) Τὸ δι' οὖν κρατεῖται τι ἀκίνητον ἡ σταθερόν, στήριγμα, ἔρεισμα Κρήτ. : Βάλε ἀδισκάρι 'ε τὴν δόρτα γεὰ νὰ μὴν ἀνοίξῃ (δηλ. λίθον τινὰ ἡ ξύλον). 'Εβαλα ἀδισκάρι τὴν χέρα μου καὶ σηκώθηκα. "Εβαλε δὸ δόρτα τον 'ε τὴν δέρτα ἀδισκάρι. || Φρ. Βάρω ἀδισκάρι (ἀνοίγω τὰ σκέλη πρὸς ἀσφαλεστέραν καὶ ἐδραιοτέραν στάσιν). Πρ. ἀντιπάτι.

'Η λ. καὶ ως τοπων. Κρήτ.

ἀντισκαρώνω ἀμάρτ. ἀδισκαρώνω Κρήτ.

'Εκ τοῦ οὔσ. ἀντισκάρι.

Βάλλω ἀντισκάρι, ἀνοίγω τὰ σκέλη πρὸς ἀσφαλεστέραν καὶ ἐδραιοτέραν στάσιν: "Οσο καὶ τ' ἀδισκαρώνης τὸ ἵδιο σοῦ κάρει. Συνών. ἀντιπάτῳ 1.

ἀντίσκαστος ἐπίθ. Στερελλ. (Αράχ.) ἀντίσκαστος Στερελλ. (Αίτωλ. Καλοσκοπ.)

'Εκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ἐπιθ. σκαστός.

'Ομοιότατος, ἀπαράλλακτος: Ντὶπ ἀντίσκαστος, κουκί ήταν κ' ἔσκασε 'Αράχ. 'Αντίσκαστος πατέρας εἶνι (όμοιότατος πρὸς τὸν πατέρα του) Αίτωλ. Καλοσκοπ. 'Αντίσκαστ' τ' βάβα σ' γλέπον σὶ σένα (βάβα = μάμμη) Αίτωλ. 'Αντίσκαστον εἶνι αὐτὸς τὸν πιδὶ μὶ τοὺν παπλοῦ τ' αὐτόθ. Πρ. ἀντιμάννα, ἀντίξομπλο, ἀντιπατέρας.

ἀντισκάφι τό, ἀμάρτ. ἀδισκάφι Κύθηρ.

'Εκ τοῦ ρ. ἀντισκαφίζω υποχωρητικῶς.

Ἡ δευτέρα κατὰ τὸ αὐτὸς ἔτος ἀνασκαφὴ τῶν ἀμπελῶνων. Συνών. ἀντισκάφισμα, δισκάφισμα.

ἀντισκαφίζω ἀμάρτ. ἀδισκαφίζω Κύθηρ.

'Εκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ρ. σκαφίζω.

Σκάπτω, ἀνασκάπτω τὸν ἀμπελῶνα ἡ καὶ τὸν ἀγρὸν δευτέραν φοράν κατὰ τὸ αὐτὸς ἔτος: 'Αδισκάφισε τ' ἀβέλι καὶ τὸ χωράφι. Συνών. ἀντισκάφιστω.

ἀντισκάφισμα τό, ἀμάρτ. ἀδισκάφισμα Κύθηρ.

'Εκ τοῦ ρ. ἀντισκαφίζω.

'Αντισκάφι, διδ.

ἀντισκάφτω ἀμάρτ. ἀδισκάφτω Κύθηρ.

'Εκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ρ. σκάφτω.

'Αντισκαφίζω, διδ.

ἀντισκηνό τό, λόγ. κοιν.

'Εκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὔσ. σκηνή.

1) Τὸ ἀντὶ σκηνῆς χρησιμοποιούμενον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν στέγαστρον ἀποτελούμενον ἐκ πλειόνων τοῦ ἐνδὲ τεμαχίων ἀδιαβρόχου ὑφάσματος. 2) Τεμάχιον τετραγωνικοῦ ἀδιαβρόχου ὑφάσματος φερόμενον ὑφ' ἐκάστου τῶν στρατιωτῶν εἴτε πρὸς ἀπαρτισμὸν μετ' ἄλλων ὅμοιών υφασμάτων στεγάστρου εἴτε καὶ ως ἀδιαβροχος ἐπενδύτης αὐτοῦ.

ἀντισκληθρα ἡ, Κέρκ.

'Εκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὔσ. σκλήθρα.

Τὸ ἀποσχιζόμενον λεπτὸν καὶ ἐπίμηκες τεμάχιον ξύλου.

ἀντισκολεύω ἀμάρτ. ἀδισκολεύω Κρήτ. ἀδισκολεύω Κρήτ.

'Εκ τοῦ δυσκολεύω κατὰ σύμφυρσιν πρὸς τὸ ἀντισκόφτω.

'Εμποδίζω, παρεμποδίζω: 'Σ τὴ σιράτα ποῦ πήγαινε τὸν ἀδισκόλεψε δεῖνα. Συνών. μποδίζω.

ἀντισμεῖς ἐπίρρο. ἀμάρτ. ἀδισμεῖς 'Ανδρ.

'Εκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ἀριθμ. μεῖ.

'Αφοῦ, μεὰ καὶ: 'Αδισμεῖς το' ἥρθες, δὲ μὲ βρῆτας; (ἀφοῦ ἥλθες, ἐπρεπε νὰ μὲ συναντήσῃς).

ἀντισπάζομαι Πελοπν. (Κορινθ.) ἀντισπάζομαι Στερελλ. (Αίτωλ.)

'Εκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ρ. σπάζομαι, δι παρὰ τὸ σπάζομαι.

'Ασπάζομαι μετ' εὐλαβείας: Μόλις μπῆκα 'ε τὴν ἐκκλησίαν ἀντισπάζηκα τὸ εἰκόνισμα τοῦ Χριστοῦ Κορινθ. Σταμάτσαν τὸν λείψανον νὰ τ' ἀντισπάζομαι Αίτωλ. Συνών. ἀνασπάζομαι.

***ἀντισπέρι** ἐπίρρο. ταντοιέρει Τσακων. τατοιέρει Τσακων.

'Εκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ἐπιρρο. *ἐσπέρι, περὶ οὗ δι. Μδέφνερ Λεξ. ἐν λ. προτσιλέρει καὶ τατσιλέρει. 'Ο τύπ. ταντοιέρει ἐκ συνεκφ. τοῦ ἀρθρου τά.

Προχθές: Τατσιλέρει ἐκάνα ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ(ἐκάνα=ἥλθα).

ἀντισπόρι τό, ἀμάρτ. ἀντισπόρι Μακεδ. (Καταφυγ.)

'Εκ τοῦ οὔσ. ἀντισπόρος.

'Αντισπόρος 1, διδ.

ἀντισπορος δ, Θεσσ.(Άλμυρ.) Θράκ. (Σηλυβρ.) Σκίαθ. —Απαπαδιαμ. Πεντάρρφ. 11 ἀντισπορος Μακεδ. (Καταφυγ.) Χαλκιδ.) ἀντισπορος τό, 'Αττικ. 'Ηπ. Στερελλ. (Φθιώτ.) ἀντισπορος Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Στερελλ. (Καλοσκοπ.)

